

en Toøre. Endelig hvad Vægtmaalet angaar, er det bygget paa Meteren, idet Vægtenheden er Vægten af et vist Kvantum Vand i den mest koncentrerede Form, altsaa ved 3,2 Graders Varme.

Jeg finder saaledes, at Systemet anbefaler sig selv. Og naar man saa tænker sig, hvad man gaar bort fra! Man gaar bort fra en Række Maal og Vægtenheder, der er delt i Tolvte dele og Sekstendedele. Tage vi f. Eks. en Td. Land og gaar nedad, komme vi til Skæpper og Fjerdingkar, hvilke hvile paa et Firdelingssystem, hvorimod den næste Underafdeling, et Album, fremkommer ved en Tredeling. Man har et stort Hovedbrud med at udregne det, idet enhver mindre Afdeling faar en enorm Brøk med en stor Nævner, medens man ved Metersystemet i Grunden overalt regner med hele Tal, naar man blot passer nøje paa at sætte Kommaet rigtigt. Det er en stor Fordel, der gør, at Systemet vil trænge igennem, og at Folk, efterhaanden som Tiden gaar, og de vænne sig til det, ville komme til at holde af det.

Som sagt: saaledes som Forslaget nu foreligger, kan jeg ikke se andet, end at det er godt og stærkt præget af Landstingets Opfattelse, idet det kun har modtaget Ændringer, der give det en fyldigere Udvikling i Retning af Justervæsenets Overførelse til Staten og med Hensyn til de Tabeller, der skulle udstedes, hvilket den højtærede Minister allerede har omtalt. Kun skal jeg overfor disse fremkomme med en lille Henstilling til Ministeren. De almindelige Tabeller gaa ud fra danske Fod og danske Benævnelser hele Vejen igennem. Jeg skal nu henstille, at man i de Tabeller, Administrationen lader udarbejde, tillige lader de ny Maal staa først og de andre komme bagefter. Naar man saa har en dobbelt Række Tabeller, der gaa ud baade fra den ene og den anden Side, vil man have al fornøden Vejledning.

Der er ogsaa i Folketingets Affattelse foreslaaet en, som det forekommer mig, praktisk og fornuftig Bestemmelse om, at i enhver Forretning skulle disse Tabeller være ophængte. Jeg haaber da, at den ny Tabel, jeg har givet Anvisning paa, ogsaa maa findes der.

Jeg skal derfor udtale, at jeg ikke kan se andet, end at vi ikke behøve at nedsætte Udvalg. Det er saa sent paa Samlingen, at hvis det skulde ske, vilde man ikke kende Forslagets Skæbne. Der er gaaet 31 Aar, siden det første Gang blev vedtaget. Nu er det for anden Gang

kommet fra Folketinget i en saadan Skikkelse, at jeg tror, vi med god Samvittighed kunne stemme for det. Jeg anbefaler det derfor til uhindret Fremme fra dette Tings Side.

Johansen: Efter den meget velvillige Omtale, den sidste ærede Taler gav Lovforslaget, kan jeg fatte mig særdeles kort. Det har været udtalt baade af den højtærede Minister og af det ærede kongevalgte Medlem, at i de sidste 30 Aar har denne Sag været fremme den ene Gang efter den anden, uden at man er naaet at komme til Enighed om en Lov. Nu er det jo saa, at hvor lille og ubetydelig Sagen end ser ud til at være, er den dog af en meget omfattende Natur og griber ind i mange Forhold. Ja, den berører i Virkeligheden alle. Det er navnlig det, at man skal til at gøre sig fortrolig med de ny Betegnelser, hvad der vel ikke er saa vanskeligt for de yngre, hvorimod det vil falde de ældre noget sværere. Men det komme vi jo aldrig over, saa vi kunne lige saa godt springe i det nu og gaa til en endelig Ordning af dette Spørgsmaal. De yngre have gennem Skolerne lært Metersystemet at kende, saa de ville snart blive fortrolige dermed. Videnskabsmænd have ogsaa optaget det, saa det er et godt Grundlag at arbejde videre paa. Men nægtes kan det jo ikke, at Forslagets Gennemførelse vil koste ikke saa lidt, om ikke just for Staten, saa for den enkelte, idet Vægt og Maal og meget andet skulle laves om. Det er dette, der har gjort, at man har været ængstelig for at gaa til at vedtage Loven, og saa, som jeg før nævnte, at det vil være vanskeligt for de ældre at sætte sig ind deri. Derfor har Sagen været skudt ud, men nu mener man, at man lige saa godt kan tage den, da Forholdene dog ikke blive bedre. Deri er jeg enig, og jeg er glad ved at høre, at den sidste ærede Taler tilraadede Landstinget at vedtage Forslaget, som det er. Dette kan jeg ganske slutte mig til.

Hey: Da jeg er i det heldige Tilfælde at kunne slutte mig til de to ærede Talere, skal jeg ikke trætte det ærede Ting med en længere Anbefaling af denne Sag, som der jo fra alle Sider synes at være Enighed om Ønskeligheden af at faa ført til Ende. Det kan vel derfor forudsættes, at den inden meget lang Tid bliver til Lov. Glæden derover vil dog sikkert blive noget smerteblandet ude i Befolkningen, men der er ikke andet at gøre; vi maa følge med